

БЮЛЕТЕНЬ

УПРАВИ ТОВАРИСТВА ВОЯКІВ АРМІЇ У. И. Р.

Ч. 5.

1927.

УКРАЇНСЬКА СТАНИЦЯ
М. КАЛІШ.

БЮЛЕТЕНЬ

УПРАВИ ТОВАРИСТВА ВОЯКІВ АРМІЇ У. Н. Р.

Ч. 5.

Серпень 1926 р.

Рік II.

УКРАЇНСЬКА СТАНИЦЯ ПРИ М. КАЛІШІ.

ПЕРЕБУВАННЯ У СТАНИЦІ П. ГОЛОВНОГО ОТАМАНА.

15 серпня головний осередок Т-ва вояків — Українська Станіця — мав честь вітати на своєму терені Високого Гостя.

О 17 год. з боку ст. Скальмержице прибуло 2 самоходи. П. Головний Отаман, зустрічений співом національного гімну, вийшов із самоходу і приняв привітання від Г.-Х. Сальського і Г.-Х. Куща. Далі П. Головний Отаман обійшов представників вищого командного складу, а також представників різних українських організацій Станіці, м. Каліша і його околиць, які склали Високому Гостеві привітання в імені своїх організацій. Висловивши своє задоволення з приводу можливості бути серед рідного оточення і певність у скоре здійснення наших мрій, П. Головний Отаман при голоснім „слава“ пройшов до церкви, де його зустрів Настоятель — ієромонах Дмитро.

Після молебня було закликано до кабінету Голови Правління Станіці представників вищого командного складу і Голов організацій, яким П. Головний Отаман подав ширші інформації і запросив о 21 год. на шклянку чаю в станичне зібрання.

16 серпня П. Головний Отаман приняв Генеральну Раду Т-ва і представників вищого командного складу, а увечері відвідав Дитячий Садок.

17 серпня П. Головний Отаман був після молебня на випускному акті в Станичній гімназії ім. Т. Шевченка, де роздав матурантам свідоцства зрілости. Надвечір П. Головний Отаман відвідав Дім Інваліда в м. Каліші, а вночі відбув зі Станиці.

ДНІ НАЦІОНАЛЬНОГО СМУТКУ.*)

Трагична звістка про вбивство в Парижі Головного Отамана Українських військ Симона Петлюри, що огорнула українську еміграцію сумним почуттям горя з приводу незмірної Національної втрати, викликала низку висловів співчуття та протесту.

Від вояків Армії У. Н. Р. в Польщі та поза межами Польщі продовжують надходити до Упраїви Т-ва чисельні листування з приводу національного горя. Любов до Великого Покійника, якою перейнято це листування, збільшує в нас віру у світле майбутнє нашої справи.

На жаль, редакція не має змоги навести тут листів поодиноких осіб і містить лише деякі свідчення колективні.

З Новеля:

„З приводу трагичної смерти Голови Директорії та Головного Отамана військ У.Н.Р. Симона Петлюри одностайно відгукнулись як українська еміграція, так і свідоме громадянство Ковельщини з обуренням проти ганебного злочину, що був зроблений жидівськими руками з наказу червоних катів над нашим найбільшим борцем за визволення Українського Народу”....

Управа Ковельського відділу У. Ц. К.

З Полісся:

„На перший день Зелених Свят вояки Армії У. Н. Р. стягнулись до села Поріччя Поліського, щоби вшанувати пам'ять павшого від руки Шварцбарта укоханого Головного Отамана С. В. Петлюри. Зібралося 30 чоловік старшин та козаків.

.... По закінченню Служби Божої всі зібралися, щоби поділитись в стислій своїй сем'ї отсім страшним горем, яке випало на нашу долю....”

С. Винницький.

*) Початок днів „Бюлєтень“ ч. 4.

3. Хшанув:

Хшанівська Філія Українського Центрального Комітету від імені Українців міста Хшанува й околиць цим складає на руки пана Голови жалібної Академії Української Станиці при м. Каліші, що відбувається 3-го цього липня в 40-й день трагичної смерти Пана Голови Директорії і Головного Отамана військ Української Народної Республіки Симона Петлюри, всеє співчуття. Приєднуємося до Вас, наших славних лицарів, і висловлюємо свій глибокий жаль і сердечну тугу що-до страти нашого дорогого Вождя; всім своїм еством обурюємося проти ганебного нападу на безбройного нашого проводирия, який упав жертвою від руки жида Самуїла Шварцбарта, наймита наших заклятих ворогів....

.... Готові в кожну хвилю приняти визов наших ворогів і стати до бою; закликаємо всю Українську людність до обєднання.

.... Даймо знати ворогові, що зі смертю нашого дорогого провідника, не вмерла у нас ідея визвольної боротьби.

Пером нехай буде тобі земля, дорогий наш Батьку Отамане! Смерть ворогам!

Слава Україні і борцям за її волю і незалежність! Слава!!!

Управа Хшанівського відділу У.Ц.К.

3 Познання:

Надзвичайні Збори Філії Т-ва вояків Армії У.Н.Р. одноголосно постановили спростувати невідповідні статті в польських газетах що-до смерті св. памяті Головного Отамана С. В. Петлюри, Зміст спростовання до польських газет „Postępu“ та „Kurjera Podlaskiego“ одноголосно доручається апредагувати підп. Гонті та військ. уряд. Липі.

.... Вшанувати пам'ять Головного Отамана військ У.Н.Р. С.В. Петлюри ношенням жалібної опаски.

.... Обовязково бути присутнimi на панахиді по Головному Отаманові С. В. Петлюрі, яка відбудеться дня 6.VI.26 о год. пів до 12 в церкві св. Миколи в Познані».

Липа, Голова Зборів; Прончів, секретар.

Познань 5.VI.26.

3 с. Мідока:

Маю за шану доказсти, що сумна вістка про вбивство Головного Отамана Симона Петлюри докотилася

і до наших дебрів. Цю тяжку втрату оплакуємо не лише ми, емігранти, а навіть і свідоме селянство, частина котрого зі зброєю в руках під керовництвом покійного Отамана на полі брані боролась за визволення України.

Забити його могли, але не могли і не можуть забити нашої ідеї. Кровь Отамана Петлюри об'єднала всіх Українців, чим і зміцнила ряди українських бойців. Дай же, Боже, щоби це обєднання наших Українців трималось як найміцніше, до остаточного звільнення нашої Батьківщини.

30 травня ц. т. в день похорон Головного Отамана С. Петлюри, тутешньою українською еміграцією під моїм проводом було улаштовано в місцевій церкві с. Мідека урочисту панахиду, яку відправив українською мовою п.-о. Іван Карповський. На панахиді були присутні і селяни з сел: Великого і Малого Мідека і кол. Рудя».

Член Т-ва підп. Рибачук. -

ЖАЛІБНА АКАДЕМІЯ.

З липня б.р. в 40-й день смерти Голови Директорії Головного Отамана військ у. н. р. Симона Петлюри о 17-ої годині була відслужена в Станичній церкві всенічна і після неї панахида по Небіжчикові.

О 19-й годині в помешканні станичного театру відбулась жалібна Академія, в якій брали участь: Ген.-Хорунж. Сальський, Генеральна Рада Т-ва і представники вищого командного складу, представники Польського суспільства, представники від українських організацій, населення Станиці та її околиць.

На естраді театральної сцени був установлений портрет Небіжчика, повитий жалобою і вінками з польових квітів.

Академія розпочалась журловою мелодією станичного хору: „Як умру, то поховайте”, після якої Голова Правління Ген.-Хор. Сальський виголосив чілу промову, присвячену політичній та військовій діяльності Великого Небіжчика.

Лектор гімназії поручник Можейко виголосив реферат на тему „Петлюра і Моісеї”; після нього Ген.-Хор. Шандрук польською мовою охарактеризував роль великого Небіжчика в питанні Польських взаємовідношень. В своїх промовах представники організацій виказали велику пошану,

до Покійного і свій смуток з приводу втрати народнього Вождя. Крім хору на сцені виступив з прапором Дитячий Садок, який відповів: „Вмер батько наш...“ і інші сліви. Присутні на Академії виявили високу і суверну свідомість свого обовязку і з достойною Великого Мученика повагою вшанували пам'ять свого Вождя. Президія Академії проголосила наступну резолюцію, яку по видрукованні широко розповсюдило.

Українське населення Станиці й околиць при м. Каліші на жалібній Академії в 40-й день трагичної смерти Голови Директорії Головного Отамана військ У.Н.Р. С. В. Петлюри, висловлюючи почуття невимовного жалю з приводу національного горя, одноголосно протестує проти спокусів ворожої преси кинути пляму на Світу. Пам'ять Небіжчика.

В особах представників усіх організацій, що є застулені на цій Академії, воно рішуче протестує проти огідного вбивства і відкидає з приирством ті недостойні спроби, що мають за ціль заплямувати не тільки одну Особу Небіжчика, але ж разом з тим і весь хресний шлях Українського Народу в боротьбі за своє визволення.

Ми, що зібрались тут, рішуче протестуємо проти негідних наклепів, бо всі є свідками, що Уряд У.Н.Р. з доручення Голови Держави С. В. Петлюри весь час боровся всіма засобами проти надужиття над мирним населенням України, зокрема жидівським.

Зараз уже всьому світові відомо, що в Уряді У. Н. Р. були представники від жидівського населення України, які свого часу висловилися печатно про фактичний стан справжніх погромами. Цілком ясно, що цих представників не могло бути в складі Уряду, наколи б він не захищав жидівського населення.

Ми свідчимо, що Урядом У. Н. Р. суавро каралися всі винні в надужиттях над мирним населенням, не зупиняючися перед розстрілом головних винуватців.

Фактично стверджуємо, що військо У. Н. Р. будо завжди захисником мирного населення України в місцях свого розташування і у командірів його маються адреси від жидівського населення з висловами вдячності за охорону його спокою та добробуту.

Є фактом, що Високий Небіжчик в часи об'їзду фронту приймав кожного разу делегації від жидівського населення, які, дякуючи за минуле, висловлювало завжди глибшу

віру, що Уряд у. н. р. буде і надалі боронити права та інтереси населення.

Всі документальні данні будуть пред'явлені Судом; чим фактично буде доведено, що надужиття над жідівським населенням могли мати місце лише в тих районах, куди не досягала влада Уряду у. н. р. і в яких не було органів адміністраційних або воєнних цього Уряду.

Тому, з непохитною вірою, що кров Мученика за Незалежність Рідного Краю буде в свій час винрвдана, а негідність наклепів на Світлу Його Пам'ять буде доведена беастронім Судом Історії, проголошуємо:

Невмируча слава і вічна пам'ять Герою-борцеві за волю Рідного Краю Голові Директорії Головному Отаманові у. н. р. С. В. Петлюрі!

Хай убито людину, але живе ідея, що веде нас до перемоги.

Слава живим борцям, слава Україні!

4 липня о 10 год. в Станичній церкві відправлено було заупокійну літургію і після неї пахаду на майдані перед церквою.

Товариство вояків вшанувало пам'ять свого Вождя жалібною Академією, що відбулась о 21 годині 4 липня в помешканні Станичного театру в присутності почесного члена Ген.-Хор. Сальського, Генеральної Ради Т-ва, представників від Польського Суспільства, українських організацій і численної громади членів Т-ва та іх родин.

Академію відкрив Голова Управи Ген.-Хор. Кущ промовою, в якій закликав Т-во хоронити святий заповіт. Того, хто скропив його мученицькою своєю кровю на вулиці Парижу.

Член Т-ва Підполковник Середа прочитав реферат на тему: „Петлюра і Гарibal'ді“. З промовами виступали представники всіх організаційних гуртків Т-ва. Станичний хор відспівав. Вічну Пам'ять, Боже великий, єдиний та Національний гімн“. Під час співання Вічної Пам'яті зворушені до глибини душі авдиторія стиха опустилася на коліна.

Подякувавши гостей, котрі свій присутністю підкрепили свою повагу до Героя Мученика, Голова Управи висловив од імені Т-ва співчуття присутньому на Академії братові Покійного Рідполковника Олександрові Петлюрі.

Того ж дня о 16-ої годині відбулася жалібна Академія в м. Каліщі з ініціативи Української Спілки Військових

Інвалідів. На панахиді були присутніми Генеральна Рада Т-ва і члени Т-ва.

З. ПРЕСИ ВОЛИНИ.

Ковель. В неділю 30.V б.р. в українській Св. Благовіщенській церкві відбулась з ініціативи Ковельського відділу Укр. Центр. Комітету в Польщі урочиста панахида по підстуцю убитому Голові Директорії й Головному Отаманові військ у. Н. Р. Симонові Петлюрі. На службу Божу й панахиду зійшлась величезна кількість народу. В мурах нашої церкви не могло вміститися біля п'ятисячі людей, що прибули на панахиду, і багато примушенні були стояти моло вікон, бічних дверей та просто на церковнім подвір'ї.

.... Промова панотря зробила величезне враження; був, воякі української армії, загартовані в боях, плакали гіркими сльозами...

.... На панахиді були присутні українці громади Ко-вельщини та репрезентанти польської партії праці.

.... Такі ж самі панахиди відбулись в Мілецькому монастирі та селі Осміговичах, гм. Новий Двір, з ініціативи бувших вояків армії у. Н. Р.

В Ковлі. В неділю 4 цього липня, в 40-ий день трагичної смерти Голови Директорії та Головного Отамана військ у. Н. Р. Симона Петлюри, відбулася заходами членів укр. еміграц. комітету в Укр. Св. Благовіщенській церкві панахида.

.... Панахида по бл. п. С. Петлюрі відбулася в багатьох місцевостях Волині, а саме: Мілецький монастир, села: Зарічча, Осміговичі, Сикунь, Скулин, Корасин, Любитів, Шайно, Облапи, Дрозні, Седлице, Уховицьк, Мизово, Вижва, міста: Маневичі, Рокитниця, Костополь, Несухоїже, Ратно, Повурськ, Туриськ (тут збираються побудувати пам'ятник С. Петлюрі).

На Кременеччині: м. Кременець, с. Вережці, Шпиколоси, Підлісці, Кімната, Савянці, Бережанка і багато ін.

II.

ДВА РОКИ.

Товариство вояків прожило два роки. Перебування на чужому терені покладає особливі риси на те Товариство, яке по суті є військовим орденом. Лицарі визвольної боротьби, що не хочуть забути про те, за що вони билися, і про те, що вони знову мусять стати активними бойцями, мають в ньому рідне товариське оточення. А тому дивно було чути, як на зборах в серпні р. 1925 і після них явилися спроби кинути гасла: „А що має дати Товариство мені за те, що я буду його членом?“ Це були спроби внести в спосіб демагогичний розклад перед тих, хто хотів бути членом ордену не задля матеріальних благ, а в ім'я ідеї. На цьому ґрунті де-які особи, що могли працювати для Товариства лише при умові, коли Т-во підпорядкується їхній волі (а волю цю ні в якому разі не можна визнати доброю), повели кампанію проти Т-ва. В наслідок цієї роботи на загальні збори 26 лютого ц.р. прибули 2 делегати Познанської колонії і намагалися, не бувши самі членами Т-ва, накинути зборам волю 80 вояків, в імені яких вони ніби виступали. Загальні збори дуже радо поставилися до бажання Познанської колонії вступити в Т-во, але ж не могли погодитися, щоби, всупереч статутові, дві особи мали 80 голосів вояків, які ще не є членами Т-ва. Делегатам запропоновано було лишитися на зборах гостями, але ж, заховуючи себе невідповідно під взглядом військової гідності та ношани до зборів, вони покинули салю зборів.

Час ішов. Управа мусила марнотратити дорогий час на ширшу організаційну роботу, а на подолання того тертя, яке вносили розкладові чинники. В мисль ухвали загальних зборів, Генеральна Рада подала до зверхньої влади доклад. Змальовуючи в ньому ненормальний стан річей, що утворюється серед військової еміграції через невідповідні чини де-кількох осіб, Генеральна Рада прохала про розвязання справи. Відома нам всім страшна подія затримала розвязання справи і 27 серпня Генеральна Рада подала другий доклад.

Все ж таки за цей час Т-во мало змогу згуртувати в Познанській колонії здоровий елемент вояцтва і має там

з 5 липня свою філію. Вступили заяви і незабаром відкриті будуть філії в Поріччю та Ковелі. Повільно поширюється Т-во, але ж всетаки воно збільшується. Поступово вояцтво призвичається до думки, що замало бути лише справним членом, а треба бути їй активним членом.

Товариство вояків відгукнулося першим на смутну подію 25 травня. Всю взяло головний провід і найчиннішу участь в усіх жалібних Відправах та Академіях в районі свого головного осідку — в Станиці, віддаючи достойне пам'яті свого полеглого Вождя. Через три тижні після смерти Почесного Голови Товариства, бюлетень Управи ч. 4, що присвячений світлій пам'яті Небіжчика, вже вийшов з друку і до 40 дня мав бути навіть в Америці. Це була перша складка Т-ва на вічний помник Небіжчикові, а разом з тим широке розповсюдження відомості серед вояцтва про сумну подію і протест проти ганебного вбивства. Другою складкою мав бути чергове число журналу „Тabor”, присвячене св. пам'яті С. Петлюри, про збірку матеріалів для якого оголошено 30 травня в тому ж бюлетені ч. 4.

3 вересня ц. р. Генеральною Радою визнано конечну необхідність закласти в Українській Станиці, найбільшому осередкові нашого вояцтва, відділ Т-ва ім. С. Петлюри, а організаційними зборами представників організацій і емігрантських установ Станиці і її околиць 4 вересня ухвалено вважати збори ініціативною групою по утворенню відділу і обрано його президію.

Закінчуячи другий рік проводу Товариством, Управа його приходить до висновку, що Т-во пережило час свого організування і вийшло на дійсний шлях військового Т-ва. Позиції Т-ва поступово скріплюються і міцніше вистулає в житті його той ідейний зміст, про який в сучасних умовах не завжди можна було промовляти голосно. Разом з тим є підстави сподіватися, що розвязання справи з намірами внести розбрат в життя вояцтва закріпити в Т-ві дійсний дух війсковості, а славноземна „громадянськість“ залишиться в ньому тільки в суворо обмежених необхідностю розмірах. Тоді Т-во вояків наблизиться до ідеалу свого існування — ордену лицарів, а не притулку для задовільнення щоденних дрібниць життя. Бо такий притулок уявляє з себе складницю для переховування того, що вже віджило свій час і не має майбутнього, а Т-во вояків живе майбутнім, бо має бути готовим стати активним чинником.

Отже через це кожен вояк, лицарь військового ордену, мусить завжди памятати, що дрібниці матеріяльного існування поодинокої особи ловинні відходить на другий план перед заховуванням великої ідеї, в ім'я якої ми вже б років позбавлені Рідного Краю.

І коли Управа Т-ва, сбстоючи матеріяльні інтереси своїх членів, порушила перед зверхніми чинниками справу про обєднання крамниць в Станції, як того побажали загальні збори 26 лютого, а згори було визнано на разі неможливим розвязати справу згідно висловленого побажання, то Управа Товариства мусила підпорядкуватися такому рішенню в мисль наведених вище міркувань, бо подобниця матеріяльна не може вносити ускладнень в загальне діло, підтримка якого є головною залогою життя від Товариства військового.

З-ті загальні збори Т-ва.

26 лютого о 15 годині в помешканні Станичного трактиру відбулися З-ті загальні збори Т-ва вояків Армії у. Н. Р. На голову зборів одноголосно було обрано Ген.-Хор. Базильського.

До голови зборів зголосилися представники Познанської колонії вояків Армії у. Н. Р. підп. Дідченко і козак Довгополенко з мандатом на право присутності на загальних зборах Т-ва в ім. 80 осіб.

Це питання викликало на зборах жваві дискусії, тому що Познанська філія до цього часу не була управнена згідно арт. 48-49 Статуту. Зборами вирішено, що підпелк. Дідченко і коз. Довгополенко можуть бути присутніми як гості і можуть дати пояснення і прочитати постанову, але ж вони після пояснень і зачитання постанови Гіознанській колонії покинули салю, заховуючи себе в невідповідний військовій гідності спосіб.

По закінченню дискусій голова зборів оголосив порядок дня: 1) обрання бракуючих членів Управи Т-ва, Гоноров. Суду і Ревізійної Комісії; 2) доклад про інструкцію для внутрішнього життя Т-ва; 3) біжучі справи.

Після докладу Голови Управи Ген.-Хор. Куща про вироблення інструкції, вихід з Т-ва деяких членів, про

культурно-освітню працю Т-ва, про діяльність і засоби шоферських курсів, матеріальні засоби Т-ва, звязок Управи з членами Т-ва, що перебувають по-за межами Польщі і про відзнаку для членів Т-ва, — було приступлено до обрання бракуючих членів Управи. Обрано: до Управи—Ген.-Хор. Білевич, до Гонорового Суду—полковник Чабанівський, до Ревізійної Комісії—поручник Богдан.

Вислухавши заяву про шкідливе ставлення до Т-ва деяких осіб, що вийшли з Т-ва, та про їх заходи звузити діяльність Т-ва шляхом позбавлення матеріальної підтримки, Збори ухвалили просити Генеральну Раду вжити рішучих заходів що-до з'ясування напрямку й характеру цієї шкідливої праці, як різною виявлення осіб, котрі беруть в ній участь.

Живі дискусії відбуваються з приводу внеску побажання про з'єднання всіх станичних крамниць та буфетів в один кооператив Т-ва. Збори ухвалили просити Управу Т-ва утворити один кооператив, виключаючи лише інвалідську крамницю.

Одноголосно Збори затвердили відзнакою для членів Т-ва стрічку на борті, або над верхньою кишенею френча з національних кольорів з ниткою між ними кольору бурякового.

При кінці засідання Збори висловили подяку Управі Т-ва за її корисну працю.

О 20 год. 30 хв. голова зборів зачинив Збори.

Культурно-освітня і фахова праця Т-ва.

Протягом листопад—квітень відбулися в помешканні буфету Т-ва реферати:

3-го грудня — підполковник Середа: „Перший період козацьких воєн (до Хмельниччини).”

22 січня—полковник Савченко: „Українська проблема в ХХ віці і сучасне завдання нашої інтелігенції.”

22 лютого—підполковник Середа: „Наука й мистецтво”.

3-го березня—підполковник Середа—„Наука, освіта й виховання на Вкраїні”.

16-го березня — підполковник Журахів: „теоретична теологія жидів талмудистів”.

Шоферські курси.

1 березня ц.р. відбувся 1-й випуск слухачів шоферських курсів Т-ва. Іспит провадила спеціальна Державна Польська Комісія. З загального числа (16) — 13 дістало право провадження самоходів особових, 2 — півтягарових і тягарових і 1 не витримав іспиту.

19-го і 20 липня б.р. були переведені іспити другому випускові шоферських курсів Т-ва. До іспиту стало 25 курсантів, з яких 19 дістало право провадження самоходів особових; 3—самоходів півтягарових і тягарових; 1—шофера-аматора, а 2—переіспит.

Не дивлячись на матеріальні перешкоди, що нераз ставили курси в прикре становище, і на тяжкі матеріальні умови в життю курсантів, навчання останнього випуску дало дуже добре наслідки. Про це свідчать наведені вище цифри, а також задоволення Державної Комісії, яка проводила іспити. Такий успіх цілком треба віднести до енергії завідуючого курсами Ген.-Хор. Шандрука.

Дитячий Садок і школа.

11 червня б. р. о 10 год. ранку в помешканні Дитячого Садка відбулися переводні іспити для дітей школи і повірочні для Дитячого Садка.

На іспити був запрошений Голова Управи Т-ва Ген.-Хор. Кущ.

Головна увага була звернена на школу, де іспити переводилися за шкільний рік. Це перший рік, коли шкільна справа нарішті ввійшла в належне русло і то завдячуючи головним робом умінню, любові й енергії досвідченого педагога п-ні Назаренко. В Садку (п. Водзінська) для навчання й розваг приняті системи Фребеля й Монтесорі, а в школі вони доповнюються принципами трудової школи. Експонати річної праці, програмові знання і інтелектуальний рівень дітвори яскраво свідчать про зразкову для злиденних умов нашого життя постановку в школі освітньо-виховавчої справи.

Найбільше піклувань і уваги на ведення цих дитячих установ поклав Станичний Союз Жінок-Українок.

Гімназія ім. Т. Шевченка.

Персональний склад гімназії — переважно члени Товариства вояків.

В червні та липні місяці б. р. в гімназії відбулися переважно випускні іспити, на яких представником від Міністерства Освіти був заміщений Голова Управи Ген.-Хор. Кущ.

Цього року гімназія дає матуру кільком воякам нашої армії, які потім продовжують освіту в вищих школах Чехії. Деякі з будьших учнів гімназії мають п'ятьма роцями закінчити вже вищу освіту.

Після отримання матуру 10 учнів із Лариніон.

Свято 6-ої річниці повернення нашої Армії з Зімового Походу.

З ініціативи Товариства вояків Армії У. Н. Р. 3 ініціативи Товариства вояків Армії У. Н. Р. 12 гомінів був відправлений урочистий молебінь в пам'ять 6-ої річниці повернення нашої Армії з Зімового Походу.

ГРОШОВИЙ ЗВІТ

Управи Товариства вояків Армії У. Н. Р.
За час од 1-го серпня 1925 року по 1-е вересня 1926.

ПРИБУТОК:

	зл. гр.
1. Залишалося готівкою на 1-е серпня 1925 р.	648.99
2. Погашено на протязі року позичок	297.00
3. Одержано прибутків з буфету	1285.68
4. Відсотки на капітал з банку	21.18
5. Членських внесків	144.00
6. Субсидій від Українського Центрального Комітету	350.00
7. Від продажу журналу „Табор”	6.00
Всього	2752.85

БАЛАНС 2752.85.

ВИБУТОК:

1. Видано позичек у випадках конечної потреби	—	173.03
2. Видано допомог (на подорожні до місця праці, на вікуня, на дітей, на розпечаття праці, похорони тощо)	—	241.00
3. Видано на придбання книжок для бібліотеки	—	58.30

		зл. гр.
4. На збільшення оборотового капіталу в буфеті	—	300.00
5. Видатки, звязані з організацією шоферських курсів (субсидії, подорожні по справ. шоф. курсів, на адміністрацію тощо)	—	633.62
6. На придбання квитків лотереї панстової	—	53.25
7. За оголошення про збори в „Ділі“ і „За Свободу“	—	26.50
8. Канцелярські видатки	—	50.60
9. Видатки по улаштуванню рефератів	—	21.06
10. Газети й журнали („Тризуб“, „Діло“, „Polska zbrojna“)	—	89.40
11. Видатки на репрезентацію	—	24.06
12. Канцеляристові плаття	—	145.00
13. Завідувачому бібліотекою	—	90.00
14. Друки (статут, інструкція, бюллетені, бланки тощо)	—	214.60
15. Подорожні членів Управи по справах Т-ва (Варшава, Лодзь, Познань)	—	167.35
16. Поштові й телеграфні видатки	—	127.67
17. На вінки померлим членам Т-ва	—	29.50
18. Видатки, звязані з днем 25 травня	—	78.30
19. На влаштування свята Т. Шевченка	—	50.00
20. В рятунковий фонд Правління Станиці з прибутків буфету	—	99.68
21. Дрібні видатки	—	2.00
Разом		2674.92
Лишается на 1-е вересня 1926 року		77.93
БАЛАНС		2752-85

Заснування відділу Т-ва ім С. Петлюри.

4 вересня в помешканні Станичного Зібрання відбулися по заклику Управи Т-ва, в мисль ухвали Генер. Ради, загальні збори представників всіх організацій та емігрантських установ Станиці і її околиць.

Після жвавої дискусії запала ухвала визнати збори ініціативною групою по утворенню відділу Товариства імені С. Петлюри з місцем осідку в Українській Станиці.

Президію ініціативної групи по утворенню відділу обрано в складі: Ген.-Хор. Кущ, пані Кіндратченко, Підполк. Поготовко, Сотник Миколаїв і Пор. Можайко.

Президія розподілила свої функції в такий спосіб: Голова Ген.-Хор. Кущ, Заступник Голови — Пані Кіндратченко (до того ж — збірка по підписних листах), Скарбник — Сотник Миколаїв (до того ж — керовництво правничою секцією), Пор. Можайко — керовництво пресовою секцією і Підполковник Поготовко — Секретар відділу.

ТОВАРИСТВО

ІМЕНИ С. ПЕТЛЮРИ.
ВІДДІЛ
в Українській Станиці
при м. Каліші.

ВІДОЗВА.

В жовтні або листопаді ц. р. в Парижі має відбутися процес у справі замордування Голови Директорії Головного Отамана Військ У. Н. Р. С. В. Петлюри.

Для підготовлення до цього процесу необхідно зібрання та освітлювання ріжників матеріалів і відшукування певних свідків для спростовування брудних наклепів на світлу пам'ять С. В. Петлюри, Уряд У.Н.Р., українську армію, весь український народ та його героїчну крізьву боротьбу за державну незалежність України.

До зазначеніх матеріалів мусить належати:

1) всі закони У. Н. Р., що їх було затверджено С. В. Петлюрою або відновлено ним після скасування їх гетьманським урядом, всі постанови Уряду У. Н. Р., всі накази, розпорядження, відозви і оголошення, що їх було видано С. В. Петлюрою, Урядом У. Н. Р., Міністрами внутрішніх справ і військовим, командармами, державними інспекторами, командірами дивізій і окремих частин української армії, а також ріжними представниками цивільної влади, які встановлюють і освітлюють справжнє відношення С. В. Петлюри і Уряду У. Н. Р. та ріжників підлеглих їм чинників влади і української армії до жидівського населення України, як до народової меншості в українській Державі, а також до всяких насильств над мирним населенням взагалі і ріжників антисемітських ексцесів зокрема під час боротьби українського народу за свою державну незалежність (напр. закони про встановлення інституту національно-персональної автономії для жидівського населення України, про жидівське самоврядування на Україні, про міністерство жидівських справ, про слідчі комісії в справах проти жидівських ексцесів з участю в цих комісіях представників жидівських партій, про надзвичайні суди-

для справ про згадані ексцеси, накази і розпорядження по армії та окремих частинах її, а також урядовим інституціям і окремим чинникам влади в таких же справах і в справі відношення армії і влади до мирного населення і зокрема до жидів, відозви до армії, повстанців і населення з приводу згаданих ексцесів і т. п.);

2) всі карні справи, що їх було виточено проти завинивших в окремих бандитських нападах і насильствах, особливо ж справи з вироками про розстріли завинивших в протижидівських ексцесах і всі листування з приводу таких справ і вироків;

3) всі ті документальні данні, які встановлюють і освітлюють справжнє відношення жидівського населення до ідеї державної незалежності України і боротьби українського народу за самостійність з самого початку російської революції і до останнього часу; приєднання значної частини жидівського населення України до большевиків і активну участь її в мордуванні і катуванні української інтелігенції, військових і взагалі українського населення;

4) всі ті документальні данні, що стверджують і освітлюють справжнє відношення лояльної частини жидівського населення України до української влади взагалі і до її зверхника С. В. Петлюри зокрема та кількаразове замініфестування цією частиною жидівського населення навіть після Проскурівського жидівського погрому своєї лояльності до Уряду У. Н. Р. і своєї віячності С. В. Петлюрі зокрема за охорону і захист жидівського населення від погромів та насильств з боку занархизованих бандитських елементів (напр. резолюції конференцій представників різних жидівських партій і організацій і жидівських мійських громад, що надсилалися ними до Уряду У. Н. Р., під'єсені С. В. Петлюрі жидівськими делегаціями адреси, тетрі, привітальні молитви, фотографичні знімки урочистих зустріч, що були влаштовані С. В. Петлюрі жидами в різних містах, містечках і на стаціях залізниць під час його приїздів і т. и.);

5) документальні данні, що свідчать про позитивне і навіть активне відношення лояльної частини українського жидівства до незалежницьких змагань українського народу та добровільну і охочу співпрацю політичних і громадських діячів з українським урядом так до Проскурівського погрому, як і після його (наприкл. накази про призначення жидівських діячів на різні посади при Уряді У. Н. Р. і т.

державних укр. інституціях, листування між Міністерством Закордонних Справ і членом української делегації у Франції, а потім українським послом у Лондоні Арнольдом Марголіним і секретарем українського посольства Вішніцером, доповіді і листи міністрів жидівських справ до С. В. Петлюри і до Міністрів внутрішніх справ і військового і т. п.);

6) листування між Міністерством Закордонних Справ і видатнішими закордонними жидівськими діячами Заягвілем (вmer кілька днів тому в Лондоні), Люсьеном-Вольфом і доктором Іохельманом у справі українського визвольного руху і в жидівських справах на Україні;

7) листування між тим же Міністерством і відомими жидівськими діячами за кордоном Усашкіним, Гольдштейном, Модкіним, Іохельманом і Хад-Гаамом (Гинзбергом), а також з такими відомими за кордоном жидівськими політичними і громадськими організаціями, як Комітет жидівських делегацій у Парижі (що й зараз працює над справою Шварцбarta). Joint Foreign Committee. Жидівська Територіялистична Організація Amerikan Jevish Committee. Сіоністична організація Alliance Israélite Universelle в справі жидівських погромів на Україні і зорганізування ними за допомогою Уряду У. Н. Р. окремої анкетної комісії для докладного розслідування місці причин тих погромів і справжніх спричинників їх;

8) книжки, брошури, старі журнали і газети, вирізки з них, а також рукописні оповідання і слогади ріжніх осіб про життя і діяльність С. В. Петлюри, про визвольну боротьбу українського народу, про анти жидівські ексцеси з боку українського війська, повстанців і населення, про причини таких ексцесів і про звязані з ними події;

9) друковані твори жидівських політично-громадських діячів про взаємні відносини між українським народом і жидівським населенням України та про відношення С. В. Петлюри і Уряду У. Н. Р. до жидів, до протижидівських ексцесів і про їхню боротьбу з цими ексцесами;

10) книжки, брошури, старі журнали і газети, вирізки з них, а також рукописні оповідання і спомини про погроми і ріжні насильства, довершенні большевиками і денікінцями над жидами, а також і над корінним українським населенням і окремими українськими інтелігентами і військовими;

11) книжки, брошури, старі журнали і газети, вирізки з них, рукописні оповідання і спогади про погроми, напади і насильства, довершенні з большевицькими частинами жидівсь-

кого населення різних міст і містечок спільно з московськими большевиками, військовими частинами і повстанчими відділами.

Всі ці документи і матеріали мають бути осереджені в Головній Управі Товариства за допомогою місцевих відділів його. А тому населення Української Станиці і її околиць проситься здавати ці матеріали до Управи відділу Т-ва в Українській Станиці.

Управа Відділу.

9 вересня 1926 р.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Надаючи велике значення найскорішому виданню бюллетеня ч. 4, що присвячений був св. Памяти С. Петлюри, Управа Т-ва разом з тим прохала Редакції наших часописів передруковувати з бюллетеня протест Генеральної Ради „До світла дійсності”, а також використати хроніку „Дні жалоби в Українській Станиці”. Брак часу позбавив можливості подати про це окремі дописи до кожної Редакції. На жаль, лише „Тризуб“ та „Дзвін“ вмістили протест, для матеріалів же про дні смутку і національного горя в найбільшому осередку нашої еміграції—Українській Станиці не будо уделено місця на сторінках Української преси...

ОГОЛОШЕННЯ

Управа Товариства вояків Армії у. н. Р. подає до відома н. п. Членів Т-ва, що 26 вересня б. р. о годині 14-їй в Українській Станиці при м. Каліші в помешканні театру відбудуться загальні чергові збори Товариства.

Порядок денний:

- 1) Вибори Президії Зборів.
- 2) Справоздання Управи й Ревізійної Комісії за відчitний рік.
- 3) Вибори Управи, Ревізійної Комісії й Гонорового Суду.
- 4) Інформації про заснування Товариства імені С. В. Петлюри.

Наколи у призначену годину не прибуде $\frac{1}{2}$ всіх Членів Товариства, то наступні Збори призначаються на 26 вересня о 15-й годині й рахуватимуться дійсними при всякій кількості з'явившихся.

ПРИМІТКА: П. П. Членів Товариства, що мають заяви до розгляду іх Загальними Зборами, проситься надіслати їх до Управи не пізніше 20 вересня.

Управа Товариства.

6 вересня 1926 року,
УКРАЇНСЬКА СТАНІЦЯ.

Редакція воєнно-наукового журналу „ТАБОР“ почала складання чергового числа журналу, яке має бути присвячене світлій памяті Першого Вояка Армії у. Н. Р.— Головного Отамана Симона Васильевича Петлюри.

Ось, які побажали б допомогти своїм трудом загальному ділу, проситься надсилати свої твори (спогади, замітки, памятки, не зупиняючись перед їх розміром та зовнішньою формою), а також накази, часописи, фотографичні знімки та інші матеріали, що є дотичними до наміченого труда до секретаря Редакції Генер.-Хорунж. Шандрука по адресі: Kalisz, skrz. pocztowa № 61, P. Szandruk.

По тій же адресі можна надсилати передплату на це число (3) журналу.

Зокрема нагадується всім воякам, що вшанування памяті Покійного Вождя є нашим святым обовязком. Тому кожний вояк мусить прислужитися загальному ділу й дати хоч маленьку замітку, як памятку з персональних спостережень про особу Покійного Головного Отамана. Обєднані в одно ціле такі замітки дадуть в своєму підоумкові найліпший памятник, бо будівлі фізичні нищаться від часу, а твори духа є вічними.

Редакція.

30. V. 1926 р. Укр. Станіця.

Продается воєнно-науковий журнал „ТАБОР“ ч. 2. 254 стор. з таблицями в тексті, лін. 8°, 4 схем. Ціна 6 зл. Адреса Редакції: Polska. Kalisz. poczt. skrz. № 61. P. Szandruk.

— З доручення Управи Т-ва член Т-ва Ген. Штабу Полковник Савченко опрацьовує матеріали для „Памятної Книги“ про борців, що загинули в боротьбі за волю Рідного Краю, починаючи з 1917 р.

Всіх осіб, кому відомі данні про життя і смерть таких вояків Армії У.Н.Р., і осіб, що близько стояли до Армії, ласкаво проситься надсилати ці відомості до Ген. Шт. Полковн. Савченка (Kallsz, skrz. poczt. № 61) в такому приблизно вигляді:

1. Ім'я, по по-батькові, прізвище, ранга, частина.
2. Бойові заслуги небіжчика.
3. Загальна його характеристика.
4. Коли і де вмер, від чого і де похований.
5. Останні хвилини життя небіжчика.
6. Звідкіль походив і яку і де залишив родину.

Доводиться до відома В. П. власників самоходів, автокомунікаційних концесій, самоходових закладів і інш. в Польщі, що в Українській Станиці при м. Каліші перебуває певна кількість шофера в Українців, завжди готових до обняття посад.

По закінченні шоферських курсів у поширеному обсязі знань і по складенні в Дирекції Робот Публічних належного іспиту, вони набули право провадження всіх типів самоходів. Також посідають вони теоретичні й практичні знання в галузі обслугування локомобілів, реперації самоходів, ріжних машин і інш. праць слюсарських, а також у галузі електротехники.

В маєтках, oprіч обов'язків шофера, можуть виконувати обов'язки господарчі, канцелярійні, доглядачів і інш.

Умови по згоді. Запотребування й умови проситься надсилати на адресу: Kallsz, poczt. skrz. № 61. Zarząd Stowarzyszenia Wojskowych.

